

Hiob 12

Septuaginta (LXX)

1 ὑπολαβὼν δὲ ἰωβ λέγει

2 εἴτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία

3 κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστίν

4 δίκαιος γὰρ ἄνθρωπος καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα

5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορευεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων

6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὧν ἀθῶος ἔσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὥς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται

7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἐὰν σοι εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐὰν σοι ἀπαγγείλωσιν

8 ἐκδιήγησαι δὲ γῇ ἐὰν σοι φράσῃ καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης

9 τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα

10 εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου

11 οὕς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται

12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη

13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις

14 ἐὰν καταβάλῃ τίς οἰκοδομήσῃ ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς ἀνοίξει

15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὄδωρ ξηρανεῖ τὴν γῆν ἐὰν δὲ ἐπαφῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας

16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις

17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν

18 καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνῃ ὁσφύας αὐτῶν

19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν

20 διαλλάσσων χεῖλη πιστῶν σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω

21 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο

22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου

23 πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά

24 διαλλάσσωσιν καρδίας ἀρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδῷ ἣ οὐκ ᾔδεισαν

25 ψηλαφήσαισιν σκότος καὶ μὴ φῶς πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων